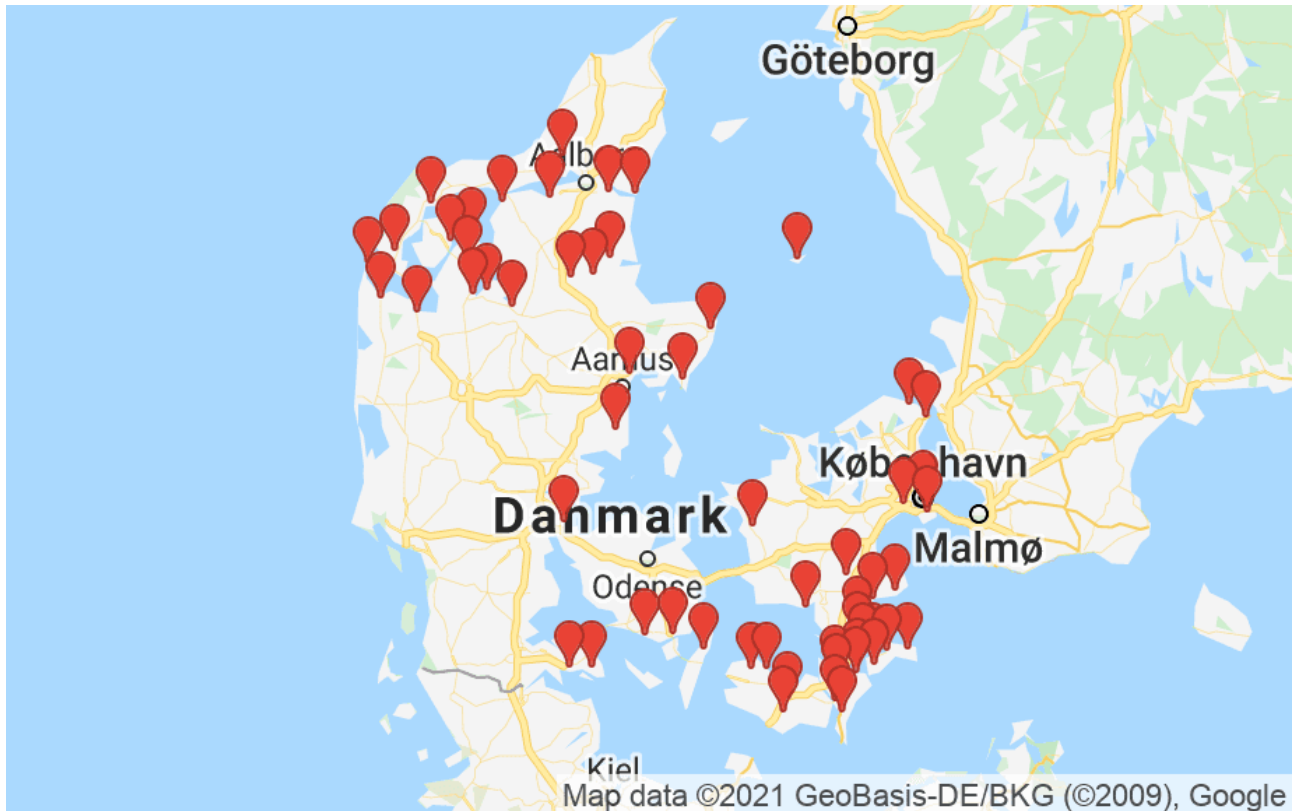

Sommertur i CARIN 2020

af Jørgen Andreassen

Foruden vor lokale sejklub Snekken, s opfordring til at beskrive sommerture, fik jeg netop fra Google denne oversigt over de byer, vi har besøgt i 2020. – Og det er jo et godt bevis på, at vi har overholdt anbefalinger om at holde os indenlands. - Det gav også inspiration til at skrive lidt om sommerturen, nu hvor vi jo ikke må foretages os ret meget af hensyn til coronasmitten. – Der er enkelte pile, der ikke er en del af sommerturen.

Selv har jeg fornøjelsen af igen at opleve sommerturen i hukommelsen.

Vejrmæssigt var vi forgudet af dejligt vejr det meste af turen, bortset fra halvsnusket vejr i perioder i juli måned.

Mange ved, at vi er de lykkelige ejere af en Thurø 33, som er et godt skiv at være i, også i dårligt vejr. Ikke en hurtigsejler, men vi kommer da afsted. – Sjovest er det, når der er frisk vind og store bølger, bare det ikke er modvind. Det er ikke meget – eller intet – vi krydser på sommerturen.

Men vi (Birthe og jeg) agtede os denne sommer til Limfjorden, hvor vi godt nok har været før, men kun på en hurtig sejlads til Skive og retur. – Denne gang ville vi se hele Limfjorden.

Her er et billede fra Keep Sailing, der giver lidt bedre oversigt.

Her kommer lidt detaljer fra logbogen:

7.6.20 var der afgang fra Nordhavnen, og da vi manglede diesel, måtte vi lige en tur ind til Kalvehave og fylde op. Vind var der ikke meget af, så motoren måtte holde for.

Vi fortsatte dog for sejl ud af Bøgestrømmen til Rødvig efter en dejlig tur over Faxe Bugt i SSØ vind 4,5 m/s. – I Sandhage Rende synes vi altid, at den lyse sandbund er betænkelig tæt på, men der var altså de 2,30 meter, som der skulle være. For et par år siden – før uddybningen – havde vi da lige et par bump, så det sætter sig lidt i erindringen.

8.6.20 Der var igen medvind S-lig let vind og Køge Bugt var som et lam. Ved 17' tiden anløb vi Sundby havn, hvor vi hilste på min bror, der har sin drage liggende der.

9.6.20 blev vi liggende i Sundby og med broderen kørte vi ud til Hellers i Kastrup og snoldede lidt. Om eftermiddagen legede vi i dragen og om aftenen deltog vi i aftenskejladsen i samme. Herlig båd at sejle i. – Her kan man mærke sejlgleden.

10.6.20 Vi skulle jo videre nordpå. Himlen var helt blå og den smule vind der var, var lige imod. Så det var på med selvstyreren og bare nyde sejladsen op gennem Øresund. Da vi rundede Kronborg var det dog blæst kraftigt op. Vi ville til Hornbæk og da vinden var noget skæv ind forfra, måtte motoren gøre arbejdet. Vi rullede kraftigt i den høje sø, før vi kunne fortoje i Hornbæk. – Her kom vi desværre for tæt på broen, hvor brodækket passede i højden til vor lanterne i stævnen. – Og broen vandt! – Heldigvis havde vi et reserveglas med.

Ikke alle restauranter i Hornbæk var åbne, men vi fik da lusket os ind på et bord i en af havnerestauranterne, hvor jeg bestilte en menu med noget kød (arten har jeg fortrængt). Kødet var ikke til at tygge. Jeg klagede min nød til servitricen, som ville snakke med kokken. Kokken kom ud til bordet og fortalte, at den type kød netop var sejere end andre typer kød. – Det havde jeg svært ved at forstå og tilbød

ham at få et stykke kød fra tallerkenen til en test, hvilket han afslog. – Som de pæne mennesker vi var, lod vi det være ved det og tyggede videre. Lidt efter kom ejeren af restauranten ud og beklagede oplevelsen og ville kompensere det med et ekstra glas vin, som jeg tog imod.

Tja, sådan kan det gå. Jeg blev da mæt, men med ømme tyggemuskler.

Ret tomt i Hornbæk. Heller ingen på stranden. – Tidligt på sæsonen....

11.6.20 Liggedag i Hornbæk med kig på havnen, stranden og med besøg i familiens sommerhus. Det var en lummer dag med sol, og vi lånte et par cykler hjem til båden sent på aftenen.

12.6.20 Vinden fin til Anholt og vi forlod havnen 10.05 og anløb Anholt 18.20 efter en god sejlads i østlig vind knapt 6 m/s. – 50 sømil. Gennemsnitsfart lidt over 6 knob. Ikke så tosset.

Underligt at se en næsten tom havn her. Den plejer at være pakket med både. Ingen tyske flag.- Coronarestriktionerne virker.

Ved en tur rundt på havnen så vi kun et åbent værtshus, men købmanden havde heldigvis åbent.

Vejrudsigterne lovede stadig østlig vind og fint vejr, så det kan ikke blive bedre.

Anholt havn med god plads. Det er os i den gule båd.

13.6.20 Afgang 10.00, lidt skyet men med en lun vind fra øst som lovet. Nu lovede man op til 11 m/s. Så kan vi da komme afsted til Hals med en agten for tværs.

Vinden nåede da ikke op på de 11 m/s og flovede udenfor indsejlingen til Limfjorden. Vi anløb Egense havn KL 18.20 efter 43 sømil, hvor solen havde skinnet engang imellem.

Der er meget fredeligt i Egense. Bortset fra et klubhus er der intet. Men der er god udsigt til de gamle isbrydere, der liggere forløjet over i Hals på den anden side af Limfjorden.

Egense havn – rolig havn.

14.6. Vi fik snøvlet os sammen til at komme afsted ved 11-tiden i herligt vejr, blå himmel og medvind ca. 8 m/s. Lidt ventetid ved de to broer ved Ålborg, men en dejlig tur i renderne og anløb Nibe 17.30 efter 30,6 sm. Det var næsten som at sejle i et delta. God strøm hele vejen og grumset vand. Strømmen tager fat i de løse segmenter på det flade vand og fører det videre. Det er årsagen til det grumsede vand og sikkert også med til at ændre dybderne i Limfjorden, måtte vi sande senere...

15.6.20 Ved indsejlingen til Nibe, havde vi spottet en ankerbøje, som vi synes lå fantastisk ved en skov lidt ude på fjorden. Så da vejret var flot, forlod vi tidligt havnen og indtog bøjen og fik morgenmaden der. Vinden var ringe og kørte hele kompasset rundt. Nu ved 15.25 tiden var den mere stabil endt i NNØ, så vi forlod bøjen og sejlede de ca. 18 sømil til Løgstør.

16.6.20 Vi blev i Løgstør. Vinden var gået i vest, så det hastede ikke med at komme videre. Vi havde også fået et problem med toilettet (el toilet) Det havde ikke holdt tæt i afgang fra kummen, så "affald" fra holdingtanken var røget tilbage i kummen. – Det var nok "jokerventilen" der var defekt. Og hvor får man lige sådan en? - Ingen i Løgstør. – Internettet henviste til en forhandler i Thisted, som vi kontaktede. Her havde man en, som kunne afhentes i butikken. Og butikken lå 3 km udenfor Thisted, og det var meget varmt. Efter lidt forhandlinger lykkedes det dog at få ventilen leveret i Thisted havn for ekstra kr. 100. Næsten det samme som ventilen kostede. Alle var glade, lige til det viste sig, at den købte ventil ikke passede til vores el-toilet. Spildte kræfter og penge. – Men det glædelige var nu, at den ventil der sad i toilettet åbenbart anede, at den stod til en skrotning og nu opførte sig perfekt.

Løgstør Bredning på vej til Thisted. Vinden er flovet. – Det der med ”Blæsten går frisk over Limfjordens vande” – hvor har man det fra?

17.6.20 Inden vi anløb Thisted efter sejlsads for motor ingen vind, varmt og meget sol, måtte vi lige ankre op og en tur i vandet. Vi målte 38 grader i cockpittet og vand 18 grader.

Thisted havn var godt besøgt, og vi fik vor jokerventil, som nævnt tidligere. Mange dejlige både at se på. Lige over for os lå en køn båd, en ny Drabant 38s, som vi mødte flere gange i Limfjorden. – Om aftenen kunne vi se den lokale aftenssejlsads med deltagelse af mange både.

18.6.20 Morgenmaden blev indtaget under parasollen og 10.25 forlod vi Thisted, igen med blå himmel, varmt og med østlig vind 4,7 m/s. Kl. 13.05 efter at have sejlet 8,3 sm snuppede vi en bøje i Rovvig på Morssiden. I indsejlingen til vigen var vi kommet lidt for langt ud i den ene side og tog bunden. Gps'en viste, at der faktisk var vand nok. Men det har nok noget at gøre med de strømforhold og ændrede bundforhold det medfører. Har også læst at DSRS (Dansk Søredning) har måtte assistere sejlere, der var grundstødt, hvor der burde være vand nok efter kortet. – Så der er tilsyneladende noget om snakken. Så hold god afstand til kanterne i Limfjorden.

Vel fortøjet til bøjen blev der diskret op med frokost, sild, øl og snaps, som krævede en ”morfar”. Jeg vågnede dog brat ved, at en mandsstemme spurgte om de måtte fortøje i enden af os, hvad de selvfølgelig fik lov til. Det var et par søde sejlere i en mindre båd, hvor manden, som var fra Frederikshavn, sejlede hele sommeren, som nu jobbet tillod ham.

19.6.20 Vi ville til Dover Odde, som vi havde hørt godt om. Vejret var lidt skyet og vinden øgende til ca. 7m/s fra V. De små 10 sm fik vi hurtigt overstået med sejlsads for genuaen alene og kl.13.05 fortøjede vi i Dover Odde.

Havnen er en sjov mindre havn, bygget lidt ud fra kysten med en tange. Lige ved havnen ligger en restaurant og i umiddelbar nærhed af havnen ligger den tidligere gamle købmandsgård, der nu er omdannet til et museum (statens museum for kunst). Den tilliggende silo kan man komme op i og få en

fantastisk udsigt over området.

Det var imidlertid blevet mølgejr, så vi kiggede lidt på byen og ellers krøb vi i skjul i båden resten af dagen.

20.6.20 Det var blevet tørvejr, let skyet og lidt sol, sagde vejrmedlingen.

Vi udforskede Den gamle købmandsgård, siloen og alt var som ventet, helt fantastisk.

Og var misundelige på alle de velholdte huse, der lå lige ved vandet.

Et dejligt besøg i den idylliske by, der endte med et besøg på havnerestauranten med frokost og en THY Classic.

Udsigt fra siloen i Dover Odde

21.6.20 Inden vi forlod Dover Odde kl. 10.50 bemærkede vi en livlig aktivitet, der viste sig fra observationen af en delfinflok, man havde set lige i nærheden. Flere tog ud i deres både for at få et glimt af flokken. Vor destination var Thyborøn og vi så ingen delfiner på turen. Vinden var SV 4 m/s, let skyet og sol. Vi kunne sejle med sejl en del af turen, når vinden spidsede, skulle vi lade lidt på batterierne.

Vi anløb Thyborøn 15.20 efter en af de længere ture i den sidste tid, nemlig 29,9 sm. – Lidt før Thyborøn så vi en tysk båd, der lå for anker i sin ensomhed, i stærk strøm og nogen vind. – Nok ikke det mest morsomme. Men de må jo godt sejle igennem, men ikke tage ophold.

Havnen er enorm og lystbådehavnen ligger i den sidste del (mod nord) af havnen. Der lå flere store arbejdsbåde, fiskerbåde og andre og vi følte os i starten meget små. Det ændrede sig kun lidt, da vi ankom til lystbådehavnen. – Der var ikke så mange sejlbåde i havnen, men flere enorme motorbåde, sikkert tilhørende de lokale fiskeskippere. – Den eneste sejlbåd, der var værd at kigge på, var en ældre tomastet stålbåd, en god båd at være i i hårdt vejr, tror vi. – Se lidt om båden længere nede.

Tjener fiskerne for mange penge eller....?

Denne kønne båd er hollandsk bygget og bærer navnet "Thyra".

Den er af stål og pladerne er nittet sammen. Det er så flot lavet, at man ikke kan se dette.

Fra pålidelig kilde (Ole Svensson) lyder det, at båden nu er hjemmehørende i Køge.

Ole sejler meget med en anden stålbåd Tara. Thyra er en del mindre, men utrolig harmonisk.

Noget helt andet end disse moderne "køkkenkrydsere" – Undskyld!

22.6.20 Det var min (Jørgens) fødselsdag. Og dagen oprandt naturligvis med strålende solskin og gode temperaturer. Ved morgenmaden modtog fødselaren en hel del gaver, der var medbragt i skuden. Det var den rene idyl, dog manglede der skyr til morgenmaden, men det kunne der vel kompenseres for i løbet af dagen?

Der var tre huse vi måtte besøge, Kystmuseet, Jyllandsakvariet og Sea War Museum. – Vi startede i Kystmuseet. Fantastiske beretninger og udstillinger om "Jernkysten" vandets bevægelser, høfder, strandinger og meget mere. Speciel en fortælling vakte interesse. Det var strandingen af den russiske "Alexander Nejskij", der var på vej hjem fra en "uddannelsesrejse" i bl.a. Middelhavet med zarens yngste søn Alexej og hans lærer, en admiral. Kaptajnen og admiralen var flere gange uenige i navigationen og helt galt gik det i Nordsøen, hvor man grundet dårligt vejr ikke kunne tage solhøjden og derfor måtte beregne positionen. Denne viste sig at være tættere på land end ventet og da det samtidig var blæst op til storm gik

skibet på grund ud fra Harboør. Der var 724 om bord. Alle undtagen 5 blev reddet i land
Det er en meget fængende historie og via dette link kan I få det hele:

<https://www.jernkysten.dk/Default.aspx?ID=1275&itemId=Fortaelling:14>

Herefter så vi på fisk i Jyllandsarkvariet og sluttede af i Sea War Museum, som beretter om Slaget Ved Jylland og alle de andre søslag i Nordsøen i første verdenskrig.

I nærheden er museet er der udenfor opstillet en masse stensøjler, der illustrerer Slaget ved Jylland, de enkelte skibe og hvor mange der omkom. – Lidt uhyggeligt og tankevækkende.

Klokken var henad 15.30 og vi skulle planlægge menuen til fødselsdagsmiddagen. Efter et par hurtige frokostsandwich, fandt vi ud af, at det så lidt sort ud. En restaurant åbnede først næste dag, en anden var lukket grundet en brand og den tredje var bare lukket,

Men fiskebutikken var åben, så det blev en knurhanefilet med nye kartofter og grønt og passende rødvin til aftensmaden. Det var da også meget bedre end at sidde og vente på maden på restaurant, synes jeg (der ikke lavede maden).

Vi sluttede dagen med et spil rommy, som Birthe tabte og endnu ikke har vundet på denne sommertur.
Herlig dag!

23.6.20 Vinden er imod, så vi tager endnu en dag i Thyborøn. Tager Lemvigbanen til Lemvig og går lidt rundt i byen som andre turister. Bl.a. besøger vi kirken (og fik syndsforladelse), spiste frokost på den hyggelige havn og fandt i øvrigt byen som værende idyllisk.

Igen Lemvigbanen tilbage til Thyborøn. Det tager ca. ½ time og vi kører ad den smalle tange med en vejbane og cykelsti ved siden af. Den tur kan godt anbefales.

Vi gik lidt rundt på havnen i Thyborøn og så kasser med store pigvarer og hummere. Ingen steder så vi tegn på, at det var Sct. Hans aften?

24.6.20 Vi forlod Thyborøn kl. 9.40 og agtede os til Struer. Vinden var svag imod, men det var varmt. Ved Venø måtte vi ankre op og køle os af i havvandet.

18.05 anløb vi Struer og spiste lækre fiskefrikadeller medbragt fra Thyborøn. Distance 21,8 sm.

25.6.20 Vi havde udset os Harrevig (på fastlandet) som næste stop. Der var ca. 18 sm hertil.

Vejret var sol og meget varmt og vinden i øst, så vi kunne fint holde deropad for sejl. Vi skulle dog lige proviantere lidt først her i Struer. Bl.a. måtte vi besøge "Marinebixen" for at se om de havde en passende jokerventil til toilettet, som nu virkede upåklageligt. Men rart at have en i reserve. – Det havde de, men den var i et reparationssæt med andre dele, som jeg ikke havde brug for. Nærig som jeg er, spurgte jeg den flinke dame, om hun ikke bare kunne sælge mig ventilen uden de andre dele. – Og – flot – det gjorde hun. Vi trængte nu også til lidt positive oplevelser efter at have sneget os langs husmure for at få lidt skygge i heden. Der røg vist lidt andre småting med i kurven for at give et pænt indtryk.

Nå, men vi fandt altså en bøjle i Harrevig ved 16.30-tiden efter en dejlig sejlads.

26.6.20 Formiddagen dasede vi ved bøjen i Harrevig. Spiste, drak og badede og nød det gode vejr. Vandet var nu knapt 22 grader.

Kl.14.15 sejlede vi i varmt vejr med begyndende stikkende sol i SØ-lig vind 6-7 m/s de 13,5 sm til Fur, hvor vi ankom ca. 17.00.

Her var der godt med besøg af sejlere og en Bianca 24 med fire unge knægte fik plads ved siden af os.

De var alle studerende, og ejeren havde købt den billigt og tog et sabbatår, hvor han ville sejle Danmark rundt med skiftende besætningsmedlemmer.

Det var alt sammen meget fint, bortset fra, at jeg synes de spillede lidt for højt musik, talte for højt og drak for mange bajere. – Sådan har vi andre aldrig været – vel?

27.6.20 Området omkring lystbådehavnen i Fur var hurtigt gennemset, men vi fandt da brugsen.

KL 8.30 sejlede vi fra Fur og havde den fornøjelse, at se en af de unge knægte fra nabobåden "ligge lig" i cockpittet i bar overkrop.

Vi motoriserede ca. ½ time og kastede ankeret for at spise morgenmaden væk fra en larmende havn. Det blev også til et morgenhavbad.

10.30 letter vi anker og glider videre sydover, passerer Sundsøre – Hvalpsund, holder godt fri af færgen, sætter genuaen for støtte til motoren. Der er ikke megen vind 4-5 m/s fra SØ. Det er skyet, men igen varmt.

Ved 14-tiden måtte vi have frokost og et havbad i Lovns Bredning.

Kl. 16.45 fortøjer vi i Virksund lystbådehavn efter en tur på 19,4 sm.

28.6.20 Liggedag i Virksund. Vinden er S og 7-8 s/m og der er regnbyger. Det blev kun til en lille tur i området, herunder en tur til dæmningen med en af Danmarks få sluser, der regulerer vandet til og fra Hjarbæk Fjord.

Det blev til en middag på en af de lokale cafeer ved havnen.

Lidt historie: Dæmningen blev bygget i 1963-66 for at lette trafikken over sundet og for at sikre strandengene i Hjarbæk Fjord mod oversvømmelser. I de næste 20 år var der en sand myggeplage i området, indtil man begyndte at lukke saltvand ind i fjorden.

I dag siger lystfiskerne, at dæmningen og slusen har mistet deres betydning. Det går ud over fiskene i fjorden, der ofte samles ved slusen for at komme videre. Sæler og rovfisk tager sig godt af disse fisk.

Lystfiskerne anbefaler en fri gennemstrømning.

Og det er rigtigt, vi så flere sæler i området ved havnen.

Slusen til Hjarbæk Fjord, set mod syd. – Fast bemandede med en slusevagt. Loppetjans eller kedeligt, vælg selv.

29.6.20 Vi ville gennem slusen ned og besøge Hjarbæk og afgik 11.30 fra Virksund og kom fint igennem slusen. Det var motorsejladts hele vejen, da vinden var lige imod, S ca. 8 m/s med kraftige regnbyger. Kl. 12.10 ankom vi til havnen. Det havde været næsten som at sejle på en stor sø i en rende med megen vind uden nogle bølger. Men bag sprayhood'en er der læ og tørt.

Når det var tørvejr tøffede vi rundt på havnen og så på de mange sjægter, Hjarbæk er berømt for. Ud for hver sjægte er opsat et skilt med bådens historie. Meget interessant.

30.8.20 Liggdag i Hjarbæk. Møgvejr og kraftige regnbyger og S vind mere end 17 s/m

Om aften belønnede vi os selv med et besøg på havnerestauranten, som i øvrigt var usædvanligt godt besøgt. Menuen stod på rødtunge med ting og sager og en fed bøf bearnaise - også med ting og sager. Det var en oplevelse.

1.7.20 Vi skulle lige en tur i brugsen i Lønstrup, ca. 3 km fra havnen og lånte et par gratis cykler ved sejlklubben. – Det var ikke de bedste cykler, men det gav lidt tiltrængt motion i det bakkede terræn.

Vi fik handlet ind og kl. 11.30 var det afgang med kurs mod Skive, hvor vi ville besøge nogle venner.

Vejret var stadig skyet, men vinden var faldet til 6-7 m/s VSV. Så det blev lidt for genua, lidt for motor og et enkelt bump ved spidsen af Jelse Odde (lige inden vi kommer ud af Lovs Bredning).

På Jelse Odde, som rækker ret langt ud mod nord, så vi en del mennesker der vadede på odden. Om de samlede noget, eller det bare var tidsfordriv, fandt vi ikke ud af.

Vi rundede nordkosten flot, men havde åbenbart ikke holdt langt nok mod vest, så det gav et lille bump i skuden. Efter GPS'en skulle vi kunne flyde der. Men det er igen nok noget med bundændringerne i Limfjorden?

Vi anløber Skive kl. 15.15 efter 18,9 sm med kun lidt regn. – Vore venner i Skive (tidligere vordingborgensere) hentede os og vi hyggede os med dem resten af dagen/aften.

2.7.20 Efter morgenmaden konstateres det, at vandpumpen (el) ikke virker. Man er noget på den, hvis man ikke har dunke med som reserver og en ekstra el pumpe. – Men det havde vi.

Jeg kunne dog nøjes med at rode lidt med ledningerne og så virkede den igen. Ikke fordi jeg synes at ledningerne var irrede? – Men nu virkede den igen.

Vi havde en aftale om familiebesøg i Ejerslev havn på Mors og tog for fulde sejl i en vestlig vind ca. 6-9 m/s nordover. Det friskede jævnt og da vi gik mellem Fur og Livø (Favnedyb) fik vi "kærligheden" at føle. Vi måtte mindske sejlene, og lige i en periode hvor søen mellem de to øer var voldsom, måtte vi støtte med motoren for at komme frem i fornuftig fart. Det bedrede sig senere, da vi kom mere i læ af Mors og fladvandede områder. Og kl.15.00 efter 29,8 sm ankom vi til Ejerslev, hvor der var god plads i havnen.

I det bakkede område er der gamle udgravninger efter moler, og en gåtur i området blev det til.

Aftenen gik i selskab med familien og deres hund. Og jeg skal lige sige, at det kræver noget at få en stor labrador lodset igennem søgelænderet og ned i cockpittet. Hunden hedder Chewi og er ivrigt sød og velopdragen, men ikke af nyere dato.

3.7.20 Vi skulle igen østover og ud af Limfjorden og så er det passende med en vestlig vind som i dag, med 5-9 m/s. Så vi lettede kl. 10.00 og kl. 15.15 ankom vi til Gjøel efter en dejlig sejladts på 30 sm for storsejlet alene.

Gjøel er berømt for sine Gjøel trolde. Vi besøgte et museum, hvor vi så hele udviklingen og historien bag disse trolde. – Det er et besøg værd.

4.7.20 Så fik vi lige en periode med regn og blæst. Det er frisket fra Vest og SV. Mellem bygerne fik vi besøgt brugsen og kirken. – Kirkegården og kirken er utrolig velholdt og historien om kirken kan ses her:

<https://www.gjoelkirke.dk/sogn-og-kirke/gjoel-kirke/kirken-historie/>

En god ide kan være først at læse om seværdighederne og efterfølgende bese disse. Det giver en bedre oplevelse, mener vi. – Det er desværre noget, vi selv forsømmer. Men så må man jo lige kigge lidt på nettet. – Bl.a. er her anført, at der i Jammerbugts kommune er stor opbakning til folkekirken, nemlig 87,3% mod 76,9% på landsplan. – Det kan være årsagen til den velholdte kirke og kirkegården. Aldrig har vi set en sådan velholdt kirkegård.

5.7.20 Det blæser mere, nu ca. 20 m/s fra V/SV. Vi ligger langsskibs bag molen, men nu begynder vandet at vaske over molen og sprøjt rammer båden med mellemrum. Men cockpitteltet er tæt. Det regner og huler godt i riggen og Birthe finder striketojlet frem. Det er alligevel så hyggeligt.

6.7.20 Det blæser endnu mere ca. 25 m/s, men vejrmedlingen lover dog aftagende til "alm. blæst". Vi har nu fire fortøjninger i stævnen. Vi ligger tæt på en fiskerbåd agter for os og fortøjningerne skal ikke fjedre for meget.

Der er vist alligevel noget om "Blæsten går frisk over Limfjordens vande". Her i Gjøl, hvor også badebroen har revet sig løs. Der flyver tang og møg over molen.

God krængning på bådene her i Gjøl. Man kan lige ane vores sorte mast sidst i rækken. Vi har dog stævnen mere i vinden.

7.7.20 Der er stadig frisk vind og vi ser en ca. 34 fods sejlboat forsøge at anløbe havnen. Han står på grund faktisk lige i indsejlingen. Båden stikker 1,80 m erfarer vi senere. -

Ingen ser ud til at ville yde hjælp. Jeg finder en del tovværk frem og en stor fender og hensigten er at lade fenderen drive med vinden ud til båden og yde et godt træk. – Men tovværket synker og fenderen driver ikke. Tilbage til båden igen og hente noget tynd flydeline. – Da jeg er ved at skulle kaste fenderen ud igen kommer to mindre motorbåde ud fra havnen for at yde hjælp. De får mit tov med og efterfølgende trækker vi (fire mænd er kommet til på molen) som gale for at få båden fri samtidig med, at de to både også hiver i skuden. Intet hjælper.

De lokale siger, at når det blæser som nu, løber tang og dynd langs kysten og samler sig i indløbet. De har jævnligt problemer med det.

Den ene af de lokale henter sin bil og vi binder tovet fast på jydekrogen og så kunne der trækkes. Dog kun indtil tovet (10 mm kasseret skødetov) brast. – Båden stod stadig på samme sted.

Jeg hentede så mit superankertov, som kan mindst holde til bådens vægt, og vi fik det sejlet ud til båden. Så kunne der igen trækkes og vi kunne lugte fra bilen (koblingen) at den måtte arbejde kraftigt. Men fri kom båden og alle var glade.

Senere på dagen var der en anden lidt større Bavaria, der var inde at vende i havnen men sejlede ud igen. Så det må da kunne lade sig gøre at forlade havnen, hvis man holder sig til den mindst tang- og dyndbelagte side i indsejlingen.

Men det blæste stadig 8 -14 s/m med byger, så vi blev i havnen.

De lokale meddelte, at der var bestilt gravemaskine, der skulle ankomme i morgen tidlig og oprensning af havneløbet.

8.7.20 Vinden var nu vest 7-9 s/m. Vekslede skydække. Havnefogeden siger, at gravemaskinen nu tidligst kommer til aften. – Øv, det passer os ikke. Havnekullerne er vokset en del. – Vi må tage chancen og komme afsted.

Sejl gjort klar til hurtig hejsning og god fart på båden og sejl i den luv side af havneløbet. Skulle vi sidde fast kunne vi hejse sejlet, krænge båden og måske komme af, inden vi vil stå urokkelig fast i den læ side af havneløbet, hvor der var lavt vand.

Vi røg da også ind i tangen, men med fuld gas på motoren bevægede vi os ganske lidt fremad og det lykkedes at komme ud i frit farvand, puh' ha. – Men så sejler vi igen.

Kl. 16.00 forøjede vi i Hals efter en god sejlads på 24,8 sm.

Det er første gang vi er i Hals. Sjovt at se de to gamle isbrydere ligge der. Området ved havnen er meget turistet med mange restauranter. – Der var mange både i havnen og vi fik ajourført både diesel, vand og maverne.

9.7.20 Sådan set har vi jo god tid, faktisk det meste af sommeren, så vi besluttede at slå et smut ind i Mariager Fjord, hvor vi kun har været een gang, nemlig i 2016. Det kunne godt gentages.

Vinden var V 5-6 m/s. Der var sol og lidt skyer, men det var noget koldt. Men alt passede til en fin halv vind sydover og motoren måtte i gang i de smalle snoede render ind til Hadsund, hvor vi ankom kl. 17.10 efter en god tur på 24,1 sm. Det er sjovt at sejle i renderne. Lystfiskerne står tæt ved renden i deres waders. Følger man de mange koste, går det fint.

10.7.20 Vi kan godt lide havnen i Hadsund, der er hygge og det er sjovt at se deres system for ophaling af både til vinterpladserne. Alt kører på skinner. Man har sin egen bådvojn, hvor vinterstativet er fastmonteres. Ud med bådvojn, ind med båden, på plads på land og presenningen på, så er den klaret. -Linen til vor stander var knækket og jeg skulle lige en tur i masten. Fandt en stærk mand på broen, som hjalp med dette. – Jo, der er et godt miljø her.

Vi kom først afsted fra havnen kl. 13.30 efter at have beset byen handlet lidt og nydt en øl på torvet, hvor der var sol og læ.

Vi skulle bare drive lidt her på Fjorden og efter 4,5 sm snupede vi en af de mange bøjer længere inde i fjorden.

Det med vinterriggen er hurtigt klaret i Hadsund.

11.7.20 Vi er gode til at lave ingenting og kl. 14.30 sejlede vi 3,7 sm længere ind til en ny bøje, senere yderligere 0,9 sm til en anden bøje mere i læ og igen lidt senere rykkede vi 280 meter til en tredje bøje, der var blevet ledig og lå bedre i læ. Vi lå nu fint i læ af bakkerne i Paradisdalen med udsigt til får, heste og køer med meget lange horn. Der var meget flot. – Vi kunne kun fornemme den kolde vestlige 7 m/ vind længere ude.

Paradisdaalen i Mariager Fjord.

12.7.20 Nu kniber det med vandbeholdningen. Måtte hælde de 10 liter fra reservedunken i tanken. Strømmen er også langt nede. – Det lugter fælt af nye batterier. De er nu også over 8 år gamle.

Ved 13-tiden listede vi de sidste 4 sm ind til Hobro's marina. – Tidligere havde vi fixet en plads inde i byen ved bådværftet, men man må forny sig, og i øvrigt skulle jeg også lige se på en drage i havnen, der var til salg for 67.000,- . Når nu broderen har en drage, så kunne man måske.... På den anden side, har jeg vist både nok at sejle i.

Vi spadserede en tur ind til Hobro i det kølige vej og besøgte en af havnerestauranterne. Vi fik også kigget på dragen, som fristede lidt, men det blev heldigvis ikke til noget.

13.7.20 Kl.11.30 forlod vi Hobro og sejlede de 5,8 sm ud til Mariager i vestlig vind 5-6 m/s og fik en god plads lidt i læ. – Her lavede vi faktisk ikke meget udover at kigge på havnen, købe nogle salte fra "saltbutikken" og den stil. – Sidst vi var her, var vi på "rigtigt besøg" i saltbutikken, hvor der faktisk er oplevelsesmuligheder med fortællinger om saltudviklingerne i området, en pool, hvor man kan flyde i saltholdigt vand ca 32% og gå ned i en slags mine, hvor det vises, hvordan man udvandt saltet.

Ved siden af os lå en maxi med et bedsteforældrepar og to søde små børn. Bedstefaderen snakkede vi en del med, mens bedstemoderen forsøgte at opdrage på børnene. – Det var nu ikke hendes børnebørn, viste det sig. – Interessant at iagttage... De forlod nu skuden tidligt på aftenen og så bredte freden sig igen.

14.7.20 Efter at vandpumpen havde fået par klask, virkede den igen. Ikke gode tegn, men det er lidt besværligt at sætte reserven i.- Vejret er tungt, gråt, men ingen regn. Vind V 3-4 m/s. Vi må hellere ud af fjorden og sydpå. Måske er vejret bedre der?

Kl.12.25 forlod vi Mariager og kl. 15.05 fortøjede vi til den sidste bøjle i indløbet til fjorden efter 10,6 sm. Bøjen lå tæt på sejlrenden, men alligevel på lavere vand, så store skibe i renden ikke kunne sejle ind i os. Og sjovt nok, ud på natten kom et stort skib buldrende med kurs lige mod os, men vi vidste heldigvis, at han skulle følge renden, så han kom forbi i fornuftig afstand. Men man lurer lidt ved synet af sådan en kolos med lys over det hele lige på kurs mod en.

15.7.20 Der var godt med mågeskrig til morgenmaden men vi kom da afsted allerede kl. 9.30 med kurs mod Grenå. Der var ikke meget vind V 2-3 m/s, så det var motorsejlad og selvstyrer hele vejen. Kl. 17.00 anløb vi Grenå efter 34,1 sm. Vejret var mest gråt med lidt byger.

Vi kunne se at havnen var under udvidelse med nye broer. Havnen var proppet med både og det varede en stund, inden vi fandt en plads længere inde i havnen. Generelt havde senere ankomne både besvær med at finde plads. – Der skulle ellers være 400 gæstepladser. Og der var ingen tyskere, men det var måske alle disse "coronasejlere" der var på havet lige nu?

Der var nok både at kigge på, restauranterne havde lukket, så det var hygge i båden resten af dagen.

16.7.20 Vor mere langsigtede plan var at sejle sydpå i den for tiden vestlige vind, gennem Alssund, og så østover til de hjemlige farvande.

Men først skulle vi lige forbi Ebeltoft og se om vor ven, lodsens, der i sin tid købte vor nordiske krydser, var i sit sommerhus. Kl. 9.30 afgang vi fra Grenå og efter 25,7 sm ankrede vi op i den vestlige side af Ebeltoft vig i læ af store skrænter. Lodsens var ikke i sommerhuset, erfarede vi via telefonen. Men der er meget hyggeligt i Ebeltoft, så der ville vi sejle ind næste dag. I øvrigt mødte vi vor hjemlige sejler Mogens Skov i "Aviaja" på vej fra Ebeltoft til Grenå, senere Limfjorden.

17.7.20 Vejret var nu ved at rette sig, så vi lattede først anker kl. 13.30 og sejlede i medvind de 3,9 sm ind til Ebeltoft havn, hvor der var god plads. - Her besøgte vi den gamle restaurant "Mellem Jyder", hvor vi tidligere har været med "lodsens", og fik fyldt maverne igen. Man spiser godt der. – Sidste gang vi var der,

kom en vægter og sang en vægtersang for gæsterne. Det var dog noget senere på aftenen, men det skabte en god stemning.

18.7.20 Nu var det blevet lunt, sol med lette skyer, men SSV vind. Lige den retning vi skulle, så det hed anker et sted. Og det fandt vi 0,5 sm ud for havnen i bugten syd for. Helt ind, hvor kølen skraber bunden og ud med ankeret. – Så det var en overkommelig sejlads på 15 minutter og ankeret røg ud kl. 12.10

Og så var der dømt afslapning. – Indtil jeg så, at andre både havde ankret op tættere på os.

Men det viste sig, at det var os, der drev for ankeret. – Jeg havde været doven og kun kastet paraplyankeret, godt nok sænket blyklodser ned på tovet, men det havde alligevel ikke fået ordentlig fat i bunden.

Nå, op med det, frem med det store "fregatanker", et meget stort danfortanker, hvor de spidse flige bedre kan skære sig ned i bunden. Frem igen til vi skraber bunden og ud med ankeret og blyklodser på tovet, så lå vi der.

19.7.20 Vi måtte jo bevæge os lidt sydpå, så kl. 9.20 hev vi med møje og besvær det store anker op, som havde bidt sig godt fat i den faste bund og sejlede for motor sydover i næsten ingen vind. Kl. 13.20 anløb vi Norsminde, hvor vi ikke har været før. Man sejler ligesom ind ad et åløb og fortøjer til nogle broer længere inde ved åbredden. Der er godt med strøm i "åen" som har forbindelse med Norsminde Fjord bagved. Der var også etableret en sluse, så vi senere.

Hyggeligt sted med en kro og fiskehus, der dog var lukket på grund af pandemien. Men man kan godt forestille sig, at der kan være fest og ballade her i sommerperioden, når alt fungerer.

Vi havde den fornøjelse, at der kom et TV-hold på broen og skulle interviewe sejlerne, specielt hvorfor der p.t. var overfyldte havne i området. – Selv havde jeg den ære at komme i tv med fornuftige udtalelser.

20.7.20 Vi vågnede op til fint vejr, vestlig vind 6 m/s og så skulle der bare sejles.

Kl. 10.10 forlod vi Norsminde og kl. 16.55 anløb vi Fredericia lystbådehavn efter en dejlig sejlads på 41,8 sm i op til 10 m/s og fart op til 7,5 knob. Ren fornøjelse.

Selve havnen er da udmærket, men der er sgu meget hygge over den. Så det var bare en tur rundt på havnen og så bådhygge.

21.7.20 Lillebælt er området, hvor vi har været mange gange tidligere. Vi havde plan om at ankre op i Allsund i læ af Sottrupskov i starten af sundet. Vinden var nu NV 6-9 m/s og det er perfekt til en god lang sejlads. Vi startede kl. 9.20 og kl. 16.40 droppede vi ankeret i læ af skoven efter 41,8 sm.

Vi troede, at vi næsten kunne have pladsen for os selv. Men nu var der lagt en bøjle ud, som var optaget og yderligere lå der i området 9 andre både. – Der var dog plads til os også, så ind i mudderet og ud med ankeret.

Det der er rart med denne ankerplads er, at der altid er noget at se på. Specielt efter broåbningen ved Sønderborg er der livlig trafik op og ned i sundet.

22.7.20 Vi forlod ankerpladsen kl. 12.20 i NV vind ca. 5 m/s. i sol. Der var lovet NV op til 10 m/s, det kom dog aldrig. Den blev i løbet af dagen sydlig med 2-3 m/s. - I Sønderborg måtte vi vente godt en time, før broen åbnede.

15.10 anløb vi Høruphav efter sejlads på 8,3 sm.

Høruphav er efterhånden blevet er meget stor havn med mange både med tysk ejerskab. Og de bliver større og større. – Vi fik en plads ved en ny bro mellem to enorme sejlbåde. På grund af mindreværds-komplekser var jeg lige ved at finde en anden plads, men dovenskaben sejrede. Havnen var godt besøgt og nu kunne man fornemme det tyske sprog. – Det var vist noget med, at havde man et anerkendelsesværdigt formål, kunne man rejse over grænsen, eller noget i den stil.

Havnen er udbygget med grillpladser og små hyggelige pladser rundt i havnen og er et besøg værd. Men repeter lige lidt tysk.

Første gang vi var i Høruphav (1962), var der kun en cementmole man kunne lægge ind til i godt vejr. – Tja tiden løber...

Sådan en plads skal man ikke vælge, hvis man har tendens til mindreværds-komplekser. Her i Høruphav. På denne mole lå fortrinsvis tyskejdede både. - Det er vores den lille gule i midten

23.7.20 Ved 10-tiden kom vi afsted fra Høruphav i vestlig vind 5-6 m/s og blå himmel. Vi agtede os til Fjællebroen hvor familien fra Odense ville komme på besøg. Det kunne ikke være meget bedre. - Og 16.15 fortøjede vi i Fjællebroen på en god plads på ydermolen. 27,7 sm fik vi sejlet. Der var kommet skyer og lidt regn senere på dagen, så det var stille og rolig sejlads.

24.7.20 Liggedag i Fjællebroen med familiebesøg i godt vejr. – Og maverne blev igen fyldt op.

25.7.20 Så løb "Miranda" fra SSV med Ole og Lajla ind i havnen og så var der dømt hygge med dem denne dag. – Vi så dog en båddåb på en motorbåd, en Targa et eller andet. Vi så den sejle, og det var ligesom at se en raket drøne hen over vandet. – Gad vide hvilken motor de har proppet i den? - Imponerende.

26.7.20 Her til formiddag står det "ned i stænger". Vi vil til Gambøt i Svendborgsund og ankre op og kom afsted 13.30 i tørvejr og SV vind 5-6 m/s. "Miranda" var sejlet lidt tidligere.

Ved broerne ved Thurøbund sejlklub blev vi anråbt af besætningen på "Miranda", der havde fikset en plads ved broen længere inde. – Det var faktisk en plads ved siden af en anden båd fra SSV, nemlig dehlere "Windy" med Laila og Henrik om bord. Vi fortøjede kl. 16.45 med sejlads 13,4 sm.

Dehlerbesætningen havde aftale i byen, så vi hyggede os om aftenen med folket fra "Miranda".

27.7.20 Vi skulle lige den sædvanlige tur langs kysten hen til Walsteds Bådeværft og lure lidt. Det er altid en oplevelse. Vor Thurø 33 er bygget der, og vi kender værftets ejer og historie. -Der var flere store både på

land, vand og i hallerne, men der synes at være "Corona aktivitet" eller ferietid.

Vinden er nu gået i syd og er på ca. 6 m/s. Og det passer fint med en sejlads til Lohals.

Kl. 11.20 kastede vi fortøjningerne og efter en dejlig sejlads på 13 sm sammen med en masse andre både nåede vi Lohals kl. 13.40

I Lohals klumper mange både sig ind i den gamle havn og lader sig overbeglo af turister m.fl. – Vi tager altid den "nye" havn, hvor vi som regel kan finde plads. – Ved lavvande kan det knibe med vanddybden ved de inderste broer.

Her den stolte skude "Braveheart". Det er hustruen på molen. Hun tænker nok – hvorfor har vi ikke sådan en? – Og det ved vi jo godt. Den stikker for dybt til at komme ind i Nordhavnen.

28.7.20 Næste plan var Vejrø. Om morgenen var det lidt bygevejr med SV vind 6-7 s/m.

Så vi startede kl. 8.50 i fin stil, kom godt over Storebælt, gik syd om Omø, hvor det altid er spændende om nu også vanddybden er, som GPS' en siger. Man skal også tage lidt hensyn til bølgehøjden.

Efter Omø friskede vinden til ca. 11 m/s og da vi skulle spidse lidt, mindskede vi sejlene en del for en roligere sejlads. Kl. 12.50 fortøjede vi på den bagerste bro i det nordlige bassin, som nummer to båd på den side af broen. - Ikke alle har mod til at sejle om til denne side af broen.

Vi havde sejlet 21,7 sm.

Vejrø kræver vist ingen beskrivelse. Man skal bare nyde øen. Og med vestlig vind er der læ i havnen. Det koster lidt i havnepenge. Men man er jo heller ikke derovre hver weekend.

- Det blev til et havbad i løbet af eftermiddagen.

På vej til Vejrø i frisk vejr. Godt humør!

29.7.20 Liggedag på Vejrø. Bygevejr, SV – V vind på til 11 m/s. – Vi havde god tid.

Søværnets Thyra og Svanen kom på besøg. Det er altid dejligt at se disse smukke både, velholdte og alt er nypoleret.

30.7.20 Selvom jazzfestivalen på Femø var aflyst, vidste vi at der alligevel var musik på havnen. Og da vi vidste at nogle af vore lidelsesfæller kom til Femø, måtte vi en tur derover.

Det var op til ca. 12 m/s på en agten for tværs, så vi startede kl. 11.00 med en genua alene og kl. 12.15 var vi på Femø, 6,4 sm.

Her mødte vi vore lidelsesfæller og det blev til en masse musik på havnen, en del gensynsøller og aftale for næste dags arrangement, som plejer at være grillt oksemørbrad på havnen.

31.7.20 Femø. Som nævnt musik og oksemørbrad i venners regi. – Det bliver ikke bedre. – Flot vejr.

1.8.20 Så ankommer familien fra SSV i scancappen. Dejligt gensyn, der ender med en middag på Femø Kro.

2.8.20 Mikkeline (scancappen) tog afsted lige efter morgenmaden, og vi lidt senere kl. 11.20 i vestlig vind 5 m/s og flot vejr. Vi havde ankerpladsen ved Sandvig i tankerne, da det ikke hastede med at komme hjem. Men gerne ville være i området grundet en familiefest 15.8.20.

Kl. 20.20 droppede vi paraplyankeret i læ af sivene lidt nord for Sandvig havn. 34,4 sm fik vi sejlet. Dejligt igen at være i de hjemlige farvande. For faktisk er der jo slet ikke så tosset her, vel?

3.8.20 liggedag for ankeret ved Sandvig og dase(bade) i det gode vejr.

Så er vi på vores plads tæt ved sivene ved Sandvig. Man behøver slet ikke at sejle så langt for at møde noget god natur.

Månen står op i øst, set fra ankerpladsen ved Sandvig. Klokken er 21.58. – Det bliver svært at komme til køjs.

4.8.20 Der var lovet vinddrejning til S sidst på dagen, men til morgen var den V ca. 7-8 m/s
Kl. 14.45 halede vi ankeret op og sejlede for genua alene til Stege, hvor vi ankom kl. 16.25, 7,6 sm.

5.8.20 Bøjen ved nordsiden af Tærø – flot vejr.

6.8.20 Masnedsund havn. – Vi lå et par dage i Masnedsund inden vi sejlede til Nordhavnen for at yde lidt hjælp til DSRS (Dansk Søredningsselskab), som havde haft travlt det meste af sommeren med "coronasejlere".

De næste dage, startende faktisk samme dag vi anløb Masnedsund, var der fuldt op at gøre med at hjælpe nødstedte sejlere i vort farvand.

Og så kom man jo ud at sejle igen, selvom det sker på en anden måde. – Men forandring fryder jo, som man siger.

Opsummering af sommerturen:

Vi har været snydeheldige med vejret. Startede med vinde i østlige retninger. Vinden drejede til vest, stort set da vi var nået det vestligste punkt, nemlig Thyborøn.

Og bortset fra nogle blæsedage, mest i Gjøl og lidt køligt midt i perioden, har vi haft en fantastisk sommer. Måske skal vi til at vænne os til større forskel mellem de kølige og varme perioder? Men hvad er en normal dansk sommer egentlig?

I alt har vi sejlet 824 sømil, og det er faktisk ikke så meget på en næsten hel sommer. – Men dejligt har det været at være på havet.
